

Andrzej Krzyszowski

Broszęcin, gm. Rząśnia, woj.
piotrkowskie. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 20, 62-63

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BOROWEK, gm. Białawy
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

patrz
późne średniowiecze

BORUCINO, gm. Stężyca
woj. gdańskie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski. Finansował WKZ w Gdańsku. Drugi sezon badań. Osada otwarta kultury lużyckiej /?/ wschodniopomorskiej /?/ z okresu halastackiego D.

Przebadano obszar ok. 3 arów. Wykopy usytuowane były w części północno-wschodniej i wschodniej stanowiska. Odkryto 3 jamy i 1 palenisko /obiekty nr 18-21/, z których uzyskano niewielkie ilości węgla drzewnego i spalonych kości /zmięszonych?/. Jedynie w jamie nr 20 odkryto ułamki naczyń glinianych. Są to pozostałości krótkotrwałego osadnictwa otwartego z okresu halastackiego. Nie natrafiono natomiast na dalsze groby /w pobliżu odkryto w 1985 r. grób skrzynkowy nr 16 i grób popielnicowy nr 17 oraz w 1983 r. grób skrzynkowy nr 2/.

Materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

BROSZĘCIN, gm. Rząśnia
woj. piotrkowskie
Stanowisko 5

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Odział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Andrzej Kryszowski. Zleceniodawca COBRGO "Poltegor" w Wrocławiu, finansował KWB "Bełchatów". Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury lużyckiej z V okresu epoki brązu i kultury pomorskiej z okresu Hallstatt D-Laten A /?/.

Stanowisko badane w ramach wieloletniego programu badań archeologicznych na odkrywcę węgla brunatnego "Szczerców". Położone w obrębie małej doliny z niewielkim ciekłem wodnym, nad zaborem krawędzi, na czole zdenudowanej wydmy /ark. AZP 77-48/3, x-312, y-123/. Ekspozycję stanowiska określono jako dodatnią, nad krawędzią wklęsłą, okrętną z przewagą wystawy E-S, o wielkości 1,5 m i 2-4 m stokiem łagodnym, profil pochylony - wypukły i kopulasty o średnim nachyleniu 1-3%. Obecnie stanowisko zajmuje pole orne, łąka. Niewątpliwie z rzadko porośniętym lasem, a dodatkowo pracownia je centralnie wkop pod nowe koryto lokalnego cieku. Założono dwa wykopy, eksplorując łącznie powierzchnię 2,730 m².

Nie odkryto archeologicznych obiektów nieruchomych we wschodniej części stanowiska. Odsłonięto je natomiast w ilości 33 w zachodniej jego partii. Stanowią je:

- 28 grobów ciałopalnych i w większości zapewne popielnicowych /z uwagi na zniszczenie niektórych grobów/. Większość z nich rysowała się w podłożu bez śladu zarzysu jamy grobowej, a tylko w nielicznych przypadkach była ona czytelna w postaci lekko szarego zaciemnienia na tle żółtego piasku talcowego. 13 grobów spośród 22 w części północnej odkrywki posiadało nakrywą zbudowaną z otoczek kamiennych, najczęściej zdekompletowaną lub na złożu wtórnym. Natomiast 6 grobów w części południowej odkrywki /wyraźny hiatus pomiędzy obu częściami wykopy/ nie posiadało obstaw lub nakryw kamiennych, a mocno zniszczone popielnice były w kilku przypadkach nakryte kłozami. Materiał ruchomy prawie wyłącznie ceramiczny i mocno rozdrobniony; z przedmiotów metalowych zanotowano jedynie fragment brązowej zawieszki skrconowej, szczątki kostne nieliczne;
- 4 jamy /w części południowej odkrywki/, wszystkie o czytelnym w podłożu zarzysie i wypełniskach w postaci przepalonego piasku, niekiedy z udziałem spalenizny, gliny i polepy. Materiał ruchomy nieliczny, głównie ceramika, niekiedy wiotrze przepalona i polepa. Funkcja jam na obecnym etapie opracowania nierozstrzygnięta;
- 1 obiekt o niewyjaśnionej dotąd funkcji /w części południowej odkrywki/. Uwidocznił się na powierzchni w postaci dość dużej płaskiej płyty kamiennej /obrobionej?/, o wym. 58 x 43 cm kształtu okrągłego i grubości ok. 10-13 cm, otoczonej od południa i zachodu małymi otoczkami kamiennymi /10 szt./ bezpośrednio przylegającymi do płyty. W rzucie pionowym płyta położona była bezpośrednio na calcu, a jedynie od strony wschodniej przylegała dość płytka jamka o miąższości 20 cm i wypełnisku brunatno-ceglanościanego piasku. Materiał ruchomy nieliczny i wyłącznie ceramiczny. Wydaje się, że obiekt ten można uważać za bezpośrednio związany z cmentarzyskiem, ale nie o charakterze zespołu grobowego, lecz związanego prawdopodobnie z wykonywanymi na cmentarzysku obrzędami pogrzebowymi /?/.

Wśród materiału ruchomego na stanowisku odkryto 6,594 fr. ceramiki, 20 przedmiotów krzemianych, 19 fr. polepy, 1 fr. metalu, szczątki kostne.

Przynależność chronologiczna i kulturowa: w materiale ruchomym, obrzędach pogrzebowym i układzie przestrzennym widoczne są 2 fazy użytkowania cmentarzyska:

- w części północnej wykopu - faza starsza, datowana głównie na VOB-HaC/? / i "typowa" kultura łużycka d
odmiennie środkowopolskiej i

- w części południowej wykopu - faza młodsza, datowana na HaD-LaA/? / i zapewne kultura pomoraka.

Materiał archeologiczny i dokumentacja terenowa przechowywane są w Pracowni Archeologicznej PP
PKZ O/Poznań.

Nie przewiduje się kontynuowania badań.

BROSZĘCIN, gm. Rząśnia
woj. piotrkowskie
Stanowisko 11, 12

patrz
epoka brązu

BROSZĘCIN, gm. Rząśnia
woj. piotrkowskie
Stanowisko 13

patrz
okres wpływów rzymskich

BRZEŚKI, gm. Kłwów
woj. radomskie
Stanowisko 3, 4

patrz
okres wpływów rzymskich

BRZEZIE, gm. Pleszew
woj. kaliskie
Stanowisko 29

patrz
epoka brązu

BRZOZÓWEK, gm. Nieborów
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Piotr Świątkiewicz. Finansował WKZ BMDZ
w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej.
Ha C-D.

Stanowisko odkryto w 1983 r. w trakcie AZP na arkuszu nr 59-56 /nr 37/. Zlokalizowano je w profilu
jednej z plańc pokrywających zbocze zniszczonej wydmy, ok. 80 m na południe od linii kolejowej Łowicz-
Skierniewice i ok. 80 m na zachód od drogi tejże relacji.

Ze względu na zagrożenie podjęto jego weryfikacyjno-ratownicze badania. Założono i wyeksplorowano
dwa wykopy o łącznej powierzchni ok. 33 m² oparte północnymi bokami o krawędzie plańc. W jednym z nich
ustrasfiono na fragment jamy o miseczkowatym przekroju, uchwyconej szerokości ok. 2 m i głębokości 0,5 m.
W jamie, poza wypełniającą ją próchnicą, znajdowały się 66 fr. jednego grabościennego, nieornamentowanego
garnka o osowatym profilu i płasko ściętej krawędzi, charakterystycznego dla późnych faz kultury łużyckiej.
Pozostała część wykopów zajmował jedynie drobnoziarnisty piasek o eolicznej genezie. Należy sądzić, że pozostała,
nie zniszczona partia stanowiska /osady/ obejmuje porośnięty lasem szczyt wydmy.

Materiał ruchomy i dokumentacja badań znajdują się w BMDZ w Skierniewicach.

BUSZYNO, gm. Polanów
woj. koszalińskie
Stanowisko 9

Muzeum Okręgowe
Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Koszalinie

Badania prowadził mgr Henryk Janocha /autor sprawozdania/ i mgr
Franciszek Lachowicz. Finansował WKZ w Koszalinie. Pierwszy
sezon badań. Osada produkcyjna kultury łużyckiej.

Stanowisko położone jest na południowym stoku /terenie wyższej/ pagórkowatego wyniesienia, w widłach
rzeeki Grabowej i jej bezmiennego lewobrzeżnego dopływu, w odległości 300 m w kierunku zachodnim od mostku
na rzece w środku wsi oraz 150 m na wschód od drogi polnej prowadzącej z Buszyna do szosy Polanów-Krag-
Sławno.

Obiekt odkryto podczas AZP w 1985 r. /obszar 14-25, nr stan. 9/40/. Badania miały charakter ratow-
niczy.

Na stanowisku założono dwa wykopy w części kulminacyjnej wyniesienia i stoku wschodnim o łącznej
powierzchni 50 m².